

Allah çirkinini neden yarattı?

Fatma Demir: “Allah çirkinini neden yarattı?”

GERÇEKTE ÇİRKİNLİK YOKTUR

Kâinatta gerçek manada çirkinlik ve kötülük yoktur. “O her şeyi en güzel şekilde yarattı.”1 âyeti her bir çirkin görünen şeyde de birçok güzelliğin gizli olduğunu haykırıyor. En çirkin görünen şeylerde, en kötü bilinen olaylarda bile hakikî bir güzellik ciheti vardır.

Bediüzzaman’ın ifadesiyle, kâinatta her şey ya hüsn-ü bizzattır, yani ya bizzat güzeldir. Ya da hüsn-ü bilgayrdır, yani ya da neticeleri itibariyle güzeldir.

Çirkinlik ve kötülük gibi gözüken ve insanların hoşuna gitmeyen eşya ve olaylar, perde arkasında parlak güzellikler ve büyük intizamlarla sarılmış vaziyettedirler.

Meselâ bahar mevsiminde korku veren fırtınalı yağmur ve seilmeyen çamurlu toprak perdesi altında sonsuz derece güzel çiçek ve muntazam bitkilerin tebessümleri saklanmıştır.

Meselâ güz mevsiminin hazin ayrılık ve solgunluk perdeleri arkasında, hayat vazifesi biten nazlı çiçeklerin dostları olan hayvancıkları Allah’ın Celâl tecellîlerinden olan kış hadiselerinin tazyikinden ve zararından korumak için saklamak; soğuk kış perdesi altında da tâze ve güzel bir bahara zemin hazırlamak gibi güzellikler vardır.

Meselâ, fırtına, veba, deprem gibi ürperti verici ve çaresizlik getiren olayların perdeleri altında pek çok manevî çiçekler açmaktadır. Söz gelişi birçok yer altı kaynağı depremlerin hareketiyle yer üstüne çıkmakta, insanoğlunu mutlu etmektedir. Yerin içi depremlerle ve volkanik fışkırmalarla nefes almakta, sakinleşmekte, böylece daha korkunç facialar önlenmektedir. Üstündekilerle birlikte saatte yüz sekiz bin kilometre hızla, korkunç bir hızla dönen yerkürenin içi ve merkezi de her an kaynayan ve kükreyen iki yüz bin derecelik bir ateşle fokur fokur hareketli olmasına rağmen; biz yer kabuğunda, koca ömrümüzde, ancak toplam seksen-yüz saniye bile sürmeyen küçük sarsıntılardan veya bazen korku da verebilen birkaç depremden başka sarsıntı hissetmiyoruz.

HER ŞEY İÇİN SADECE ŞÜKÜR BORÇLUYUZ

Oysa dünyanın sahip olduğu baş döndürücü dönüş hızına ve karnında taşıdığı göz

karartıcı alev yumaklarına ve volkanik patlamalara rağmen yüz senede duyduğumuz yüz saniyelik sarsıntı, sakinliğine oranla elbette milyonda bir bile değildir. Yani evimizi kurduğumuz, hayatımızı yaşadığımız dünyada gece gözümüze uyku giriyorsa, gündüz işimize rahat gidebiliyorsak, çok büyük bir sükûnet hâkim olduğunu görmek zorundayız. Yoksa bu hıza ve bu dev patlamalara göre her gün kıyametin kopması gerekecekti!

Öyleyse, Allah’a bu sonsuz iyilikleri için ne kadar şükretsek azdır!

Keza, meselâ tohumlar görünüşte çirkin görünen bir takım hareketlerin tahrikiyle sünbüllenip güzelleşirler. Bütün inkılâplar, değişimler ve dönüşümler birer manevî yağmurdur. Sancılıdır, acılıdır, ağrılıdır. Fakat perde arkası güzeldir.

Keza meselâ, atmaca kuşunun masum serçelere saldırmaları görünüşte rahmete ve şefkate uygun düşmez. Fakat bu saldırı serçe kuşunun uçuş tekniğini ve kendini savunma yeteneğini geliştirir.

Keza meselâ, kış mevsiminde kar ve fırtına çok soğuk ve tatsız görülür. Fakat toprağın beslenmesi, tohumların çimlenmesi, yeryüzünün mikroplarının kırılması gibi çok sıcak ve şeker gibi neticeler o soğuk kış perdesine sarılmıştır.²

ZARAR GÖRENLERE HUSUSÎ MERHAMET!

Üstad Saîd Nursî’ye göre, ne kadar iyilik, güzellik ve nimet varsa, doğrudan doğruya Cenâb-ı Allah’ın rahmet hazinesinden geliyor ve hususî ihsan ve ikramının meyveleridir.

Musîbetler, şerler, çirkinlikler ve kötülükler ise, âdetullah denilen, Allah’ın tabiatta hâkim kıldığı kânunların uygulanışının çok neticelerinden tek tük küçük ve çapsız çıktılarından ibarettir. Kânunların uygulanışı büyük iyilikler ve hadsiz hayırlar gereğidir. Fakat böyle umumî kanunlar, küçük çapta da olsa zararlı bazı neticeleri de beraberinde getirebilmektedir. Bu, eşyanın tabiatı gereğidir.

Fakat Cenâb-ı Allah—hâşâ—zalim değildir. Elem ve acı verici küçük oranlı neticelerden zarar görenlere Cenâb-ı Allah husûsî merhametiyle ve şefkatiyle imdat etmekte, kayıplarını gerek âcil bir nimet, kerem ve ihsan ile, gerekse hadsiz ve ebedî âhiret servetiyle telâfi etmektedir.

Netice olarak her zaman ve her yerde, musîbete düşen, belâyâ uğrayan, acı ve ıztıraplara gark olan, zarar gören ve ağlayıp inleyen her canlının ve her insanın imdat çağrılarına, feryatlarına ve ağlamalarına herkesten önce yetişen, imdat eden,

acısını hafifleten, derdine derman yetiştiren, hastalığına ilâç yaratan ve acısına karşılık mânevî lütuflar yağdıran Cenâb-ı Allah'tan başkası değildir.³

Dipnotlar:

- 1- Secde Sûresi: 7.
- 2- Sözlər, Y. A. Neřr., Germany, 1993, s. 210, 211.
- 3- řuâlar, s. 33, 34.